

vede Tavshed. De havde ikke lagt Mærke til, at der efterhaanden var bleven ganske stille i Salen. Den sortegraa Artist, hvis Specialitet det var at efterligne Dyrelyde, agerede i Øjeblikket en Mand paa Fluefangst. Med forbløffende Livagtighed eftergjorde han en sorgløst omkringflyvende Spyflues Summen, og da han havde fanget den, hørte man først dens vrede Kogen i hans lukkede Haand, derpaa dens hvislende Kamp for Befrielse, idet han trak det indbildte lille Kræ frem ved den ene Vinge. Da han tilsidst trykkede det ihjel under Spidsen af sin besløjfede Lakske og man hørte det lille fugtige Svi-vit, hvormed den masedes, blev han hyldet af hele Salen saa hjerteligt som nogen Løvedræber paa en romersk Arena.

Torben havde trukket sig bort fra Direktør Zaun uden at sige Farvel og uden at give ham sin Adresse. Og i Stedet for at gaa tilbage til sine Damer, søgte han ind i Læseværelserne, hvor der i Øjeblikket var ganske tomt.

Her kastede han sig i en af de store Læderstole og gav sig ganske hen i sin Fortvivlelse.

Han havde den samme Fornemmelse som han saa ofte havde haft i Wiesbaden, at han plagedes af et Mareridt og ikke kunde vaagne. Han følte det, som om alt dette med hans Helbredelse var en ulykkelig Indbildning. Var han ikke meget sna-